

16. Barensweeën voor de geboorte van Gods kinderen

Er is nog een ander aspect van het lijden van Gods kinderen met de mensheid als geheel.

Jezus gebruikt op de avond voor zijn kruisdood het beeld van een vrouw die de vreselijke pijn voelt van de geboorte van haar kind (denk aan Gods woorden tot Eva: "Ik zal uw moeite in uw zwangerschap zeer groot maken; met pijn zult u kinderen baren" Genesis 3:16), om te laten zien dat zij door een moeilijke tijd moeten gaan, tot zij Hem levend tot in eeuwigheid zullen zien:

"Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u dat u zult huilen en weeklagen, maar de wereld zal zich verblijden; en u zult bedroefd zijn, maar uw droefheid zal tot blijdschap worden. Wanneer een vrouw baart, heeft zij droefheid, omdat haar tijd gekomen is, maar wanneer zij het kind gebaard heeft, denkt zij niet meer aan de benauwdheid, vanwege de blijdschap dat een mens ter wereld gekomen is. Ook u hebt dan nu wel droefheid, maar Ik zal u weerzien, en uw hart zal zich verblijden, en niemand zal uw blijdschap van u wegnemen." (Joh 16:20-22)

In het gedeelte van zijn brief aan de Romeinen, waarin Paulus de toekomstige heerlijkheid het tegenwoordige lijden van Gods kinderen meer dan de moeite waard vindt (Romeinen 8:18), gaat hij verder met een magistrale vergelijking van de komst op aarde van Gods heerlijkheid in Zijn kinderen met een geboorte. Een vrouw die zwanger is, krijgt vóór het moment van de geboorte van haar kind pijnlijke weeën, die haar kunnen doen vrezen voor haar leven en daarom 'barensnood' worden genoemd. Uit de natuurlijke schepping van mensen 'uit de aarde', moeten geestelijke mensen 'uit de hemel' geboren worden, met een lichaam waarin zij niet meer kunnen zondigen en niet meer onderworpen zijn aan Gods vonnis. Dat is een moeilijk en pijnlijk proces, waar de gehele schepping, dus de gehele mensheid en de kinderen van God, doorheen moeten. En bij de geboorte loopt niet alleen de moeder gevaar haar leven te verliezen, maar ook de baby zelf.

De weeën van de laatste dagen zijn dus de aankondiging dat de geboorte van Gods kinderen in heerlijkheid niet lang meer op zich laat wachten:

“Want de schepping is aan de zinloosheid onderworpen, niet vrijwillig, maar door hem [God] die (haar daaraan) onderworpen heeft, in de hoop dat ook de schepping zelf zal bevrijd worden van de slavernij van het verderf (om te komen) tot de vrijheid van de heerlijkheid van de kinderen van God. Want wij weten dat heel de schepping gezamenlijk zucht en gezamenlijk in barensnood verkeert tot nu toe. En dat niet alleen, maar ook wijzelf, die de eerstelingen van de Geest hebben, ook wijzelf zuchten in onszelf, in de verwachting van (de) aanneming tot kinderen, (namelijk) de verlossing van ons lichaam.” (Rom 8:20-24)

In Openbaring worden de plagen die als Gods oordeel over de mensen komen, voordat Christus met de kinderen van God in heerlijkheid zullen verschijnen, ook aangeduid met weeën (9:12, 11:14). Toen Jezus gevraagd werd naar wat in de toekomst zou gebeuren, had Hij op vergelijkbare wijze gesproken over de verwoesting van Jeruzalem als Gods oordeel over het ongeloof en de ongehoorzaamheid van Zijn volk: “Deze dingen zijn het begin van de weeën” (Mar 13:8).